

Nr 112

Av herr **Ohlsson, Ebbe**, och herr **Nilsson, Yngve**, med förslag till förordning angående ändring av 3 § 2 mom. förordningen om statlig förmögenhetsskatt.

Vid förmögenhetsbeskattningen skall såsom tillgångar upptagas bl. a. fordringar. Sålunda skall skogsägare, som försålt skogsstämpling med villkor att köpeskillingen skall fördelas på mer än ett år, såsom tillgång upptaga den vid beskattningsårets utgång icke guldna delen av köpeskillingen. På samma sätt har skattskyldig att såsom tillgång upptaga belopp som är inestående å skogskonto.

Det rör sig i båda de angivna exemplen om tillgångar som senare skall inkomstbeskattas. Emot det värde som fordringarna representerar står alltså i verkligheten en skatteskuld, låt vara att denna inte blivit preciserad. I den mån den skattskyldige har att utgöra förmögenhetsskatt, blir denna följaktligen större än den bort vara.

För att med gällande lagstiftning hänsyn skall kunna tagas till skatteskuld måste denna vara debiterad. Denna begränsning i avdragsrätten har givetvis sin grund i att marginalsattesatsen vid den framtida inkomstbeskattningen inte är känd och att skatteskuldens belopp alltså inte kan exakt fastställas. Enligt vår mening bör detta emellertid inte få utgöra tillräcklig motivering för en ordning som i verkligheten innebär en presumption att inkomstskatten skall bli noll. Det bör vara angeläget att få sådana bestämmelser att förmögenhetsbeskattningen närmare ansluter sig till de verkliga värdena. Detta synes endast kunna ske genom att man oavsett den skattskyldiges inkomstsläge och alltså oavsett den verkliga marginalskatten vid den framtida inkomstbeskattningen medger ett schablonmässigt fastställt avdrag från den obeskattade tillgången.

De problem vi här berört förefinnes även t. ex. när det gäller att fastställa de tillgångar och skulder å vilka värdet av icke börsnoterade aktier skall grundas. Beträffande sådana tillgångar har riksskattenämnden accepterat principen att helt eller delvis obeskattade tillgångar inte skall förmögenhetsbeskattas som beskattade tillgångar.

Samma skäl talar för att hänsyn skall tagas till skatteskuld beträffande ogulden köpeskillning å försåld skogsstämpling samt i fråga om medel inestående å skogskonto. Vilken procentsats man bör välja för ett schablonmässigt bestämmande av skatteskulden kan självfallet vara föremål för delade meningar. Med hänsyn till att förmögenhetsskatt endast uttages i den mån förmögenheten överstiger 80 000 kronor måste approximationen emel-

lertid grundas på en högre marginals katt än i de lägre inkomstskikten. För vår del vill vi förorda en avdragsprocent å 50, varigenom man även vinner den praktiska fördelen att ifrågavarande tillgångar i deklara tionen helt enkelt kan upptagas med halva beloppet. De förskjutningar som kan uppkomma genom denna approximation och vilka icke torde bli av större betydelse innebär naturligtvis, att den som har så hög inkomst att marginals katten överstiger 50 % får för lågt skatteavdrag, medan den som har lägre marginals katt blir gynnsammare ställd.

Under återopande av det anförda hemställer vi,
att riksdagen måtte antaga följande

FÖRSLAG

till

förordning angående ändring av 3 § 2 mom. förordningen den 26 juli 1947 (nr 577) om statlig förmögenhetsskatt

Härigenom förordnas, att 3 § 2 mom. förordningen den 26 juli 1947 (nr 577) om statlig förmögenhetsskatt skall erhålla följande ändrade lydelse:

3 §.

2 mom. Såsom tillgångar — — — avsedd kassa;

j) hälften av ogulden, till betalning icke förfallen köpeskilling för upplåtelse av rätt till skogsavverkning utan samband med avyttring av marken, samt hälften av belopp inestående å sådant särskilt konto i bank varom stadgas i förordningen den 27 mars 1954 (nr 142) om taxering för inkomst av medel, som insatts å skogskonto.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1959.

Stockholm den 24 januari 1958

Ebbe Ohlsson

N. Yngve Nilsson
i Trobro
